

gennem en saadan Bestemmelse har Udstigt til at bevare for sig Officerer, som ellers i den Kæntning vilde gaa tabt for den, er der ogsaa fra denne Side, forekommer det Udvalget, al Anledning til at blive ved den i § 124 givne Bestemmelse. Derfor foreslaar Udvalget, at man ikke gaar ind paa den højtærede Ministers Forslag, men omvendt netop giver Paragraffen en Affattelse, i hvilken Princippet 10 Aar som Grænse for Tjeneste ved Undervisningsanstalterne slaas fast saa tydeligt som muligt. Den nuværende Ordning, naar man følger Paragraffens Ordlyd, er den, at Chefkerne ved Undervisningsanstalterne og Lærerne ved Officersskolen kunne forblive ved Undervisningsanstalterne, trods det at de forfremmes, indtil 10 Aars Udløb og dermed basta! Andre Befalingsmænd, der ere ansatte ved Undervisningsanstalterne, kunne derimod forblive, indtil de forfremmes, dog med Tillæg af den resterende Undervisningstid, for saa vidt de ved Forfremmelsen ere midt i et Undervisningskursus. Den Ordning, der vil blive den gældende, naar Udvalgets Forslag vedtages, vil være, at Chefkerne ved Undervisningsanstalterne og Lærerne ved Officersskolen trods mulige Forfremmelser kunne forblive ved Anstalterne, men kun indtil 10 Aars Forløb med Tillæg af den Tid, der maatte være tilovers af en given Undervisningstid. Andre Befalingsmænd ville kunne blive, indtil de enten forfremmes, eller de 10 Aar ere udløbne tilligemed den resterende Undervisningstid. Smidlertid har man ment, at der paa dette sidste Punkt var Anledning til at tage et Forbehold. Efter den Fortolkning, som Ministeriet, saaledes som det ses af Bilag 2, giver af „den begyndte Undervisningstid“, betegner Ordet „samtlige de Kursus, i hvilke den vedkommende har begyndt at undervise paa den Tid, da han opnaar Forfremmelse“. Naar det nu viser sig, at saadanne Kursus have forskellig Længde, at nogle endog kunne være indtil 2½ Aar, vil det jo være en underlig Bestemmelse at sige, at man skal træde af, naar 10 Aar ere forløbne, og saa dog eventuelt kan blive 2½ Aar længere. Det stemmer næppe med det, der har været Grundtanken ved Fastsettelsen af denne Bestemmelse. Udvalget har derfor ment, at dette Tillæg af Tid, der gives af Hensyn til, at Undervisningen ikke er tilendebragt, bør begrænses af et vist Tidspunkt, der aarlig vender tilbage. Man har derfor foreslaaet i Overensstemmelse med, hvad der ogsaa findes udtalt fra Ministeriets Side i Bilag 2, at fastsætte en saadan Afslutningstid for hver Skole hvert Aar. Naar man

maaſte vil indvende, at man derved vil kunne komme til at gribe forstyrrende ind, for saa vidt en Lærer kunde komme til at gaa af midt i Undervisningstiden, hvis han f. Eks. læser med forskellige Hold, og det ene Hold ganske vist afslutter, medens et andet Hold, som han ogsaa underviser, skal læse et Aar endnu, er der vel ikke andet at sige dertil, end at det i ethvert Tilfælde vil blive en længere Tid, der maa overdrages til den ny Lærer, og at man under saadanne Forhold ved i Tide, at Lærernes Afgang, i alt Fald naar den er begrundet i, at de 10 Aar ere omme, vil indtræde i det givne Øjeblik, og at man derfor i Tide kan sørge for, at han ikke kommer til at begynde som Lærer for det ny Hold, som han ikke kan føre til Ende. Skulde det dog ske, og det vil kunne ske, hvis han usfordret forfremmes, er der ikke andet dertil at sige, end at det ikke er ukendt i Stolestivet, at man maa have en ny Lærer midt i Undervisningstiden. Og en Stole som den her omhandlede er heldig stillet, for saa vidt der bliver tilstrækkelig Tid tilovers for den ny Lærer til, at han i Virkeligheden kan indarbejde sig i Forholdet til sine Elever og i den Opgave, han skal gennemføre med dem. Jeg tror derfor ikke, der er Anledning til at mene, at den foreslaede Ordning vil virke forstyrrende. Udvalget har ad forskellige Veje søgt at finde en Affattelse, ved hvilken Sagen stilledes mere almindelig hen uden Angivelse af disse bestemte Datoer; men hver Gang har det vist sig, det derved vilde blive umuligt at gøre Bestemmelsen saa nøjagtig, at dens Fortolkning ikke vilde kunne volde Vanskelighed.

Foruden dette Forslag har Udvalget stillet et Forslag, der er knyttet til § 93 i Hærløven, og som skal hindre den vanskelige Situation, der kan indtræffe, hvis Chef for Officersskolen skulde træde af i et Øjeblik, hvor der i Virkeligheden hverken har kunnet forudses at han maatte træde af, eller være forjet for, at der var Plads til ham i hans Baaben. Det kan navnlig indtræde, naar han er kommen fra et Baaben med et saataligt Officerkorps, saa at der maaſte kan gaa en Række af Aar, uden at der opstaar Vakance. Nu har man ment at kunne raade Bod paa denne Vanskelighed derved, at man ændrede den Bestemmelse, der i Øjeblikket findes i Hærløvens § 93 om Chefen for Officersskolen, „at han føres i det Baaben eller Korps, hvortil han henhører, ud over Tallet af det for samme fastsatte Antal Befalingsmænd“, paa den Maade, at der i dette særlige Tilfælde blev gjort en Undtagelse derfra, derved, at han, saa